

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gaál Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lőrincz László ügyvéd által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt a Debreceni Munkaügyi Bíróságnál 1.M.997/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.305/2009/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.305/2009/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 214.200 (kettőszáztizennégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezése mellőzésével.A Debreceni Munkaügyi Bíróság 1.M.997/2007/16. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest 120.000 forint eljárási költség megfizetésére kötelezte. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1961. szeptember 1-jétől állt az alperes alkalmazásában, 1995. május 16-ától az igazgatóság elnöke volt. A 2002. március 28-án megtartott küldöttgyűlés határozatával bízta meg az elnöki tisztség ellátásával 5 éves időtartamra.Az alperes 2005. december 30-án megtartott küldöttgyűlése a felperest az elnöki tisztségéből felmentette, és a munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette. Ennek indokai szerint:

1. A felperes az igazgatóság nevében 2005. júniusától kezdődően részközgyűléseket hívott össze, melyeknek tárgya a szövetkezet teljes átalakulása, illetve végelszámolással történő megszüntetése volt. Ezeken a tagság részére több téves tájékoztatást adott, így többek között arra hivatkozott, hogy az új szövetkezeti törvény hatályba lépését követően az alperes szövetkezetként nem fog tovább működni, teljesen megszűnik.
2. K.SZ.É. és B.K. 2005. július végén felvilágosítást kért az elnöktől a szövetkezeti üzletrészek felvásárlásáról, az Á. gazdasági társaságokbeli tagságáról, az üzletrész tulajdonosok személyenkénti megoszlásáról, valamint az ezekkel kapcsolatos döntésekről. A felperes ezen tájékoztatást megtagadta.

3. A tagok által kezdeményezett részközgyűlések összehívását, amelynél a soronkívüliség követelményének kellett volna érvényesülni, a felperes figyelmen kívül hagyta.
4. A 2005. december 30-ai küldöttgyűlés összehívásának technikai lebonyolításáról nem gondoskodott a közgyűlés döntése ellenére.
5. Külső gazdasági társaságokba bevitt szövetkezeti üzletrészek visszavásárlásra történő felajánlása előtt a szövetkezeti üzletrész visszavásárlását igazgatósági határozattal felfüggesztették, majd a névérték 11 %-án felajánlott jelentős mértékű üzletrészvagyont a szövetkezet nem vásárolta fel, hanem az néhány magánszemély - közöttük B.GY. - tulajdonába került.
6. A 2005. december 8-án P.-be, illetve 2005. december 9-én M.-be összehívott részközgyűlésen a felperes a szövetkezeti törvénnyel és az alapszabállyal ellentétesen azt a kijelentést tette, hogy a részközgyűlés a megjelentek számára tekintettel határozatképtelen annak ellenére, hogy a részközgyűlések napirendjén szerepeltek olyan össz-szövetkezeti szintű kérdések is, amelyeknél a határozatképesség elbírálása a részközgyűléseken megjelent összes tag létszáma alapján lett volna eldönthető. Ezzel a magatartásával megghiúsította M.-ben a részközgyűlés megtartását.
7. A 2005. december 12-én D.-ben megtartott részközgyűlés jegyzőkönyvét olyan formában terjesztette aláírásra a jegyzőkönyv hitelesítők elé, amely az ott történeteket jelentős mértékben eltorzítva rögzítette, emiatt a hitelesítők a jegyzőkönyvet nem voltak hajlandóak aláírni.
8. Az Á. pénzkifizetéseit az SZ. Kft. - a szövetkezettel munkavégzésre irányuló munkaviszonyban nem álló - alkalmazottai utalványozták, mely szabálytalanságért az elnök a felelős. A 2005. október 24. és december 8. között megtartott részközgyűléseken, valamint a 2005. december 30-án megtartott küldöttgyűlésen meghozott határozatokat a felperes és több társa megtámadták, peres eljárások indultak el, erre tekintettel 2006. március 10-én a küldöttgyűlés ismételten a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséről döntött, egyben a felperest visszahívta, és a rendkívüli felmondást további négy ponttal egészítette ki. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.G.40.170/2005/34. számú ítéletében a 2005. október 24-étől 2005. december 8-áig megtartott részközgyűléseken meghozott valamennyi részközgyűlési határozatot, valamint a 2005. december 30-án tartott küldöttgyűlésen meghozott határozatokat, és a 2006. március 10-én tartott küldöttgyűlés határozatát hatályon kívül helyezte.

Ezt követően a cégbíróság által összehívott közgyűlés 2006. október 16-án a felperest, mint az igazgatóság elnökét a tisztségéből felmentette, visszahívta, a közgyűlési határozattal közölt indokok alapján a munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette, és a korábban abban foglaltakat három további indokkal kiegészítette. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a jelen perben abban a

kérdésben kellett döntenie a munkavállaló keresete alapján, hogy a jogviszony megszüntetése a Munka törvénykönyve rendelkezéseivel összhangban történt-e. Hatáskör hiányában a bíróság csupán azt vizsgálhatta, hogy a rendkívüli felmondás az Mt. rendelkezéseinek megfelelően történt-e, és a közölt indokok valósak és okszerűek-e, továbbá azok a munkáltatói rendkívüli felmondást megalapozzák-e. A munkaügyi bíróság ítéletében kifejtettek szerint a közgyűlési határozat egyértelműen tartalmazza a döntést, amely a felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette, és azon indokát is, amelyekre az intézkedését alapította. Ezen túlmenően jogorvoslati kioktatás is szerepel a jegyzőkönyvben, tehát a munkáltató közgyűlésen hozott intézkedése megfelel a Munka törvénykönyve által a rendkívüli felmondással szemben támasztott követelményeknek. A munkaügyi bíróság a rendkívüli felmondás 1. pontjában foglaltakra figyelemmel kifejtette, hogy a felperes által előterjesztettek ugyan a végelszámolás támogatását jelentették, azonban ez nem szolgálhat rendkívüli felmondás indokául, miután a tájékoztató a későbbiekben részletesen tartalmazta a teljes átalakulás eljárásának menetét, a két változat előnyeit, hátrányait, és végül a tájékoztatást, hogy a tagság melyik megvalósulási formát fogadja el.

A rendkívüli felmondás 2. pontja kapcsán a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes csupán azt bizonyította, miszerint B.K., mint a szövetkezet tagja 2005. július 22-én írásos anyaggal alátámasztott felvilágosítást kért a felperestől, aki a tájékoztatását megadta, azonban ahhoz iratokat nem csatolt. Erre azonban sem a Szövetkezeti törvény, sem az Alapszabály nem kötelezte, B.K.-t pedig tájékoztatta arról, hogy amennyiben az általa kifejtetteket nem fogadja el, úgy jogosult a szövetkezet felügyelő-bizottságához fordulni.

A rendkívüli felmondás 3. pontja körében a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által vezetett igazgatóság 2005. szeptember 19-ére hívta össze az igazgatóságot és a felügyelő-bizottságot, azonban a megjelentek létszáma határozatképesség szempontjából nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak. Ezért az ülés megtartására és határozat meghozatalára nem került sor, új időpont kijelölése azonban megtörtént, mégpedig 2005. október 3-ára. A munkáltatói intézkedés 4. pontjában foglaltak alapján az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy L.L. a részközgyűlési jegyzőkönyveket a felperes részére nem adta át, hanem közvetlenül kiküldte a meghívókat, tehát az igazgatóság megkerülésével intézkedett. Ezáltal magára vállalta a küldöttgyűlés technikai lebonyolítását, ezért a felperes részéről nem állapítható meg kötelezettségszegés. A szövetkezeti üzletrészek visszavásárlását felfüggesztő igazgatósági határozat 2001. augusztusában született, a visszavásárlások 2001. év őszén befejeződtek, így az 5. pontban kötelezettségszegésként felrótt cselekmény 3 éven túli, tehát elévült. A 6. pont kapcsán az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a pocsaji részközgyűlésről a felperes által aláírt jegyzőkönyv azt

tartalmazza, miszerint a 17 órai kezdettel meghirdetett részközgyűlésen 17 óra 7 perckor a határozatképességhez szükséges 12 fő helyett 11 fő volt jelen, ezért a részközgyűlést nem lehetett megtartani. A megjelentek azonban azt mégis megtartották, az arról készült jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a felperesen, és a vele együtt megjelent jogi képviselőn kívül mindannyian az utcán várakoztak, amikor 17 óra után 4-5 perccel befelé mentek, a felperes felállt, mondván, hogy nem vár tovább annak ellenére, hogy próbálták meggyőzni a napirendnek több olyan pontjáról, amelyben határozatképesek voltak. Időközben megérkezett V.S. tag, akinek a felperes már nem engedte meg, hogy a jelenléti ívet aláírja, a vita után 17 óra 12 perc körül eltávozott, ennek ellenére L.L. levezető elnök irányításával a részközgyűlés megtartásra került. A m. közgyűlésen a 20 szövetkezeti tagból 9 fő jelent meg, ezért az arról felvett jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy azt nem lehetett megtartani. Nem történt határozathozatal a napirend 2., 3., és 4. pontjában megjelölt kérdésekben sem, holott azok össz-szövetkezeti kérdésben igényeltek döntést, így a megjelentek számától függetlenül a három napirendi kérdésben a megjelenteknek szavazni kellett volna. Ennek elmulasztásában a felperes felelőssége fennáll abban az esetben is, ha a korábban megtartott részközgyűléseken már a napirendi pontokban az összesített szavazatok alapján a határozatképesség megvolt. A munkáltatói intézkedés 7. pontjával kapcsolatban a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a B.K. köré csoportosulók által készített jegyzőkönyvet csupán Sz.J. mint jegyzőkönyv-hitelesítő írta alá; SZ.GY. mint jegyzőkönyv-hitelesítő, Zs.Z. mint jegyzőkönyvvezető, és M.L. mint levezető elnök, nem. Nem lehet utólag megállapítani, hogy melyik jegyzőkönyv tartalmazza hűen az eseményeket, így azt nem lehetett a felperes terhére értékelni. A rendkívüli felmondás 8. pontjában foglaltakkal összefüggésben az alperes az eljárás során elismerte, hogy a D.SZ. Kft. alkalmazottai az alperes szövetkezettel kötött külön megállapodás alapján jogosultak voltak az Á. pénzkifizetéseire utalványozására. A munkáltató intézkedése 2005. december 30-án kelt, ennek ellenére az utóbbi azt kiegészítő rendkívüli felmondási pontokat is vizsgálta a bíróság, és ezek közül több esetben megállapította a felperes felelősségét. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság az Mt. 96. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendkívüli felmondást jogszerűnek találta. A felperes fellebbezése folytán eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.305/2009/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes 2005. december 30-án kelt rendkívüli felmondásával jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Kötelezte az alperest 4.462.500 forint elmaradt munkabér, 22.600 forint étkezési hozzájárulás, és ezen összegek után kamat viselésére, továbbá 1.785.000 forint hat havi átlagkeresetnek megfelelő összeg megfizetésére. A másodfokú bíróság az ítéletében kifejtette, hogy az alperes 2005. december 30-án a felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette, így a

későbbi rendkívüli felmondásoknak már nincs joghatálya, ezért a bíróság a 2006. március 10-ei, és a 2006. október 16-ai rendkívüli felmondások körülményeit és tartalmát nem vizsgálhatta. A bíróság kifejtette, hogy a munkaügyi perre nem tartozik a társasági határozat felülvizsgálata, és esetleges hatályon kívül helyezése. A perben abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a jogviszony megszüntetése a Munka törvénykönyvével összhangban történt-e. Álláspontja szerint a felperes esetében a munkáltatói jogok gyakorlására csak a jogszabály betartásával összehívott küldöttgyűlés volt jogosult. Jogerős bírósági ítélet kimondta azonban a küldöttgyűlés összehívásának szabálytalanságát, azokat hatályon kívül helyezte, ebből következően pedig a küldöttgyűlés nem volt jogosult a munkáltatói jogok gyakorlására, így a rendkívüli felmondás kiadására sem. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal, a rendkívüli felmondás 1., 2., 3., 4., 5., 7., és 8. pontja tekintetében. A 6. ponttal kapcsolatban a másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Indokolása szerint az ezen pontban megjelölt indok sem szolgálhat alapul a rendkívüli felmondás alkalmazására. A p. részközgyűlés megtartásra került, a m. részközgyűlés megtartásának elmaradását pedig önmagában nem lehet a felperes terhére értékelni, az nem volt olyan lényeges, szándékos, vagy súlyosan gondatlan, jelentős mértékű kötelezettségszegés, amely a rendkívüli felmondást indokolttá tette volna. A másodfokú bíróság az alperes kamatfizetési kötelezettségét középarányos időponttól, az Mt. 159. §-a szerint alkalmazandó Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében új határozat hozatalát, az alperes marasztalásának mérséklését, és a felperes perköltség fizetésre kötelezését kérte. Hivatkozása szerint az Mt. 74. §-ának (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a munkáltató köteles a munkavállalóval közölni a vele szemben munkáltatói jogokat gyakorló szerv vagy személy kilétét. A szabályozásból az következik, hogy a jogalkotó egy jogi szempontból rendezett szervezetből indul ki, ahol kétséget kizáróan meghatározható a munkáltatói jogok gyakorlója. A perbeli esetben a másodfokú ítélet indokolásában említett eljárásban jogerősen megállapításra került, hogy a 2005. december 30-án és később, 2006. március 10-én ülésező küldöttgyűlést megválasztó részközgyűlések jogellenesen kerültek összehívásra, ebből következően az azokon meghozott határozatok jogellenesek. Mivel a rendkívüli felmondást tartalmazó határozatot hozó küldöttgyűlésnek már a megválasztása is jogellenes volt, az nem jött létre, így jognyilatkozatot nem tehetett, határozatainak joghatása nem volt, ezért azok nem lehettek jogellenesek sem. A felperes az eljáró küldöttgyűlés jogosultságát a vele szemben három alkalommal megismételt felmondás tekintetében egyetlen alkalommal sem ismerte el, nem vont le a munkaügyi határozatot hozó szerv jogosultságára vonatkozó következtetést. Az alperes álláspontja az, hogy a felperes által indított perek végeredményére

tekintettel a 2006. október 16-án megtartott közgyűlés munkaviszonyt megszüntető határozata tekinthető egyedül érvényesnek. A rendkívüli felmondás 6. pontjával kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes tudatos, a Szövetkezeti törvénnyel és a szövetkezet Alapszabályával ellentétes nyilatkozatával a közgyűlés működését a p. és m. részközgyűléseken résztvevők tagsági jogának gyakorlását akadályozta. Ezzel ellentétes döntésük során a bíróságok megsértették a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését, valamint a Pp. 221. §-ában foglaltakat.

Az alperes álláspontja szerint - a nem bizonyított 8. pontot kivéve - a rendkívüli felmondásnak a 6. ponton kívüli további pontjai is megalapozták a felperessel szembeni rendkívüli felmondást. A tagság megtevesztő tájékoztatása a szövetkezetek továbbéléséről a személyes érdekből elhatározott végelszámolás alátámasztására (1. pont), az iratbetekintési és tájékoztatáskérési jog semmibevétele (2. pont), a tagság 10 %-a által kezdeményezett részközgyűlés összehívásának a cégbíróság által is megállapított jogellenes elhúzása (3. pont), a tagok elhatározásának önkényes akadályozása a technikai segítség megtagadásával (4. pont), az üzletrészek visszavásárlásának önérdek által vezérelt, a szövetkezet érdekeit súlyosan sértő szabályozása (5. pont), a d. részközgyűlési jegyzőkönyv tartalmának eltorzítása (7. pont) mindezek egyenként az elnöki munkakörrel összeférhetetlen, a szövetkezeti tagsági jogok tudatos, szándékos, súlyos megsértését jelentik. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében vitatta a felperes kamat iránti igényének megalapozottságát is. Hivatkozása szerint a felperes maga döntött úgy, hogy a neki járó bért és egyéb juttatásokat 2006. január 1-jétől az alperestől nem veszi át. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a munkaügyi perre nem tartozik a társasági határozat felülvizsgálata, és az esetleges hatályon kívül helyezésének értékelése (BH.1997.260.). A bíróságok a jelen eljárás során tehát csak azt vizsgálhatták, hogy a jogviszony megszüntetése az Mt. rendelkezéseivel (Mt. 96. §) összhangban történt-e, vagyis a rendkívüli felmondás megfelelt-e a törvényi követelményeknek. Ebben a körben a másodfokú bíróság az ítéletében helytállóan foglalt állást. Téves azonban a jogerős ítélet azon következtetése, miszerint a szabálytalanul összehívott küldöttgyűlés nem volt jogosult a munkáltatói jogkör gyakorlására, így az intézkedése ezen okból önmagában jogellenes. Az ítélkezési gyakorlat szerint - figyelemmel a 30/1994. (V.20.) AB határozatban foglaltakra is - jogszabályi rendelkezés hiányában nem lehet ex tunc hatályt tulajdonítani a jogszabályt sértő társasági határozat hatályon kívül helyezésének. A jogkövetkezmények tekintetében az eset összes körülményeire figyelemmel a jogbiztonság alkotmányos

elvénnek a törvényesség biztosítása mellett azzal egyidejűleg és azonos súllyal kell érvényesülnie. Az Mt. 74. §-ának (2) bekezdése szerint ha a munkáltatói jogkört nem az arra jogosított szerv, illetve személy gyakorolja, az eljárása érvénytelen, kivéve, ha a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró személy, szerv jogosultságára. Azt az elsőfokú bíróság állapította meg helyesen, hogy a munkáltatói intézkedés meghozatalára a közgyűlés jogosult volt, a rendkívüli felmondás alaki okból pedig megfelelt az Mt. előírásainak. Önmagában az a körülmény, hogy a törvény „egy jogi szempontból rendezett szervezetből indul ki”, nem mentesítheti az alperest azon az alapon, hogy a perbeli időpontban - általa is elismerten - a jogszabályi előírásokkal ellentétesen, szervezetlenül működött. Az Mt. 96. §-ának (4) bekezdése szerint a rendkívüli felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni. A határidő jogvesztő, elmulasztása esetén kimentésnek nincs helye (MD.II.184.,185.). Erre figyelemmel a másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a 2005. december 30-án hozott rendkívüli felmondás indokai képezhették csupán a jelen per tárgyát, figyelemmel arra is, hogy a felhozott indokok köre nem bővíthető. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.]. A másodfokú bíróság a rendkívüli felmondás 1., 2., 3., 4., 5., 7., és 8. pontjával kapcsolatban teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtetteket. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott ebben a körben jogszabálysértésre, csupán a rendkívüli felmondásban felhozott indokok valóságát állította változatlan tartalommal. Ebből következően pedig ezen pontok tekintetében a felülvizsgálati kérelem alaptalan. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a rendkívüli felmondás 6. pontjában írtakkal kapcsolatban kifejtette, hogy a bíróságok a bizonyítékokat tévesen értékelték, és hiányos indokolást adtak (Pp. 206. §., Pp. 221. §). A rendkívüli felmondás 6. pontja a felperes terhére róta, hogy 2005. december 8-án P.-be, 2005. december 9-én pedig M.-be összehívott részközgyűlésen a felperes a Szövetkezeti törvénnyel és az Alapszabállyal ellentétesen azt a kijelentést tette, hogy a részközgyűlés a megjelentek számára tekintettel határozatképtelen, pedig a napirendi pontok között olyan kérdések is szerepeltek, amelyek a megjelentek számára figyelemmel eldönthetőek lettek volna. A rendkívüli felmondás indokainak köre szigorúan meghatározott. E szerint rendkívüli felmondás jogszerűen csak arra alapítható, hogy a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges

kötelezettségét jelentős mértékben szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal megszegte (MD.II/189.), vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Minderre tekintettel a rendkívüli felmondás 6. pontja körében a másodfokú bíróság helytállóan értékelt valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot. A felperes a megjelent tagok létszámára figyelemmel döntött a részközgyűlés határozatképtelenségéről, ez pedig nem tekinthető lényeges kötelezettségzegésnek akkor sem, ha egyébként némely pont kérdésében a részközgyűlés határozatképes lett volna. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a bíróságok által megállapított kamatfizetési kötelezettséget is arra hivatkozva, hogy a felperesnek kifizetést azért nem teljesítettek, mert a munkavállaló ezt nem igényelte. Az alperes a perben is vitatta a felperest 2006. január 1-jétől 2006. október 16-a között megillető munkabért, így megalapozatlan azon hivatkozás, hogy a munkavállaló a bérét nem is kérte az alperestől.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletnek felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, egyebekben hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése értelmében.

Az alperes perköltség viselési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2010. november 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével. Nné tisztviselő